

Пътят на спасението

Чували сте за него, нали? Исус казва:

Матей 7:14 Понеже тясна е портата и тесен е пътят, който води към живот, и малцина са онези, които ги намират.

И така, замисляйки се за пътя на спасението, мисълта ми се спря на думите на Йоан Кръстител:

Матей 3: 11 Аз ви кръщавам с вода за покаяние; а Онзи, който идва след мен, е по-силен от мен, и на Него не съм достоен да поднеса сандалите. Той ще ви кръсти със Светия Дух и с огън. 12 Лопатата е в ръката Му и Той здраво ще очисти хармана Си, и ще събере житото Си в житницата, а плевата ще изгори в неугасим огън.

Особено впечатление ми направи последната дума в двата стиха – Исус ще ни кръсти с огън. Някои наивно си мислят, че става дума за огнените езици, които застанаха над главите на апостолите на петдесетница – когато бе даден Светия Дух. Ако потърсим в словото ще намерим много стихове, които говорят за огън в новия завет и които ни убеждават че Йоан говори за друг огън:

Лука 12:49 Огън дойдох да хвърля на земята и какво повече да искам ако се е вече запалил! 50 Но имам кръщение, с което трябва да се кръстя, и колко се измъчвам, докато то се извърши!

Марка 9:49 Защото всеки ще се осоли с огън (и всяка жертва ще се осоли със сол). 50 Добро нещо е солта; но ако солта обезсолее, с какво ще я подправите? Имайте сол в себе си и мир имайте помежду си.

1 Петрово 4:12 Възлюбени, не се чудете на огненото изпитание, което идва върху вас, за да ви изпита, като че ви се случва нещо чудно, 13 а се радвайте, доколкото сте участници в страданията на Христос, за да се радвате и ликувате и когато се яви Неговата слава. 14 Блажени сте, ако ви опозоряват за Христовото Име, защото Духът на славата и на Бога почива на вас; (откъм тях се хули, а откъм вас се прославя).

И така, според Петър Християнинът ТРЯБВА да бъде изпитан - това не ни се случва просто защото е такъв светът, в който живеем, а защото Бог полага специални грижи за да подложи на изпитание своите деца.

Евреи 12:4 Не сте се съпротивили още до кръв в борбата си против греха 5 и сте забравили увещанието, което ви съветва като синове: ?Сине мой, не презирай наказанието на Господа и не отслабвай, когато те избличава Той, бзащото Господ наказва този, когото люби, и бие всеки син, когото приема.“ ... 11 Нито едно наказание не изглежда да е за радост, а за скръб; но после донася мирния плод на правдата на тези, които са били обучавани чрез него.

Тук нарочно искам да обърна малко реда на стиховете, за да преминем към следващата точка:

9 Освен това, имали сме бащи по плът, които са ни наказвали, и ние сме ги почитали; не трябва ли много повече да се покоряваме на Отца на духовете и да живеем? 10 Защото те са ни наказвали за кратко време, както са смятали за добре; а Той – за наша полза, за да бъдем участници в Неговата святост.

И още: 1 Петрово 4:1 И така, понеже Христос пострада по плът, въоръжете се и вие със същата мисъл, защото този, който е пострадал по плът, се е оставил от греха, 2 за да живеете през останалото в плътта време не вече по човешките страсти, а по Божията воля.

Всички тези стихове ни говорят, че трябва да обърнем особено внимание на желанието на Бога да ни превежда през изпитания – защото именно чрез тях става възможно нашето приемане като Божии синове.

Евреи 12:7 Ако търпите наказание, Бог постъпва с вас като със синове, защото кой е този син, когото баща му не наказва? 8 Но ако сте без наказание, в което всички участват, тогава сте незаконородени деца, а не синове.

Искам да ви насърча да изследвате Библията за местата в които Бог говори за изпитанията през които ни превежда и за плодовете, които очаква да получим, защото, както казва Йов:

Йов 34:23 Понеже Той няма нужда да подлага на изпитание човека, за да отиде той на съд пред Бога.

Яков 1:3 като знаете, че изпитанието на вашата вяра произвежда твърдост.

Онази вяра за която говори Павел: Ефесяни 6:16 А освен всичко това, вземете щита на вярата, с който ще можете да угасите всичките огнени стрели на лукавия.

Ето че стана дума и за лукавия. До тук всички късчета от словото, които събирахме, за да разберем по-добре огънят с който ни кръщава Исус, правят казаното да изглежда като хубава дреха която обаче Бог иска да обърне с opakото навън и да ни покаже истинската материя която държи всички части на дрехата здраво и съразмерно съединени: Борбата с греха. Непримиримата борба на Бога с всички прояви на човешкото непокорство.

Много християни обичат да говорят за това, че сме победители. Че в Исус имаме победа над греха и Сатана. Обаче колко от тях разбират, че победата се постига, след като се оставим от греха, което е невъзможно без да пострадаме (1 Петрово 4)

Трябва да чуем апостола, който казва: 1... нека отхвърлим всяко бreme и греха, който лесно ни оплита, и нека тичаме с издръжливост в поставеното пред нас поприще, 2 като гледаме на Исус, Начинателя и Завършителя на нашата вяра, който заради предстоящата Му радост издържа кръста, като презря срама, и седна отдясно на Божия престол. 3 Защото размислете за Този, който издържа такова противоречие против Себе Си от грешниците, за да не ви

дотяга и да не ставате малодушни. 4 Не сте се съпротивили още до кръв в борбата си против греха...(Евреи 12)

За да бъдем светлина за този свят, в който е нормално да зарежеш жена си с три деца заради друга (която зарязва своите), да крещиш на домашните си, да се съдиш със съседа си с цел да се облагодетелстваш, трябва да получим сила от горе защото, както казва Йов:

Йов 14:4 Кой може да извади чисто от нечисто? Никой!

И така, не си мислете, че когато скърбите, пътят на спасението не изглежда добре очертан – напротив: Научавайки се в страданието да отхвърляме всеки грях – ставаме способни да различаваме Божията сила която действа в нас от простото човешко усилие. Често Бог ни изправя пред стена, която сме убедени, че не можем да преминем и ни кара да направим крачка напред – натам, накъдето плътта ни не вижда никаква възможност да се върви – и преминаваме, и разбираме както никога преди това, че Бог е по-силен от нас, и ако вършим волята Му, нищо не може да устои пред нас. Тогава придобиваме сила да помагаме на обидените, да мразим лошите постъпки на приятелите си, да мразим собственото си непокорство, което пречи на Божията сила да действа. Тогава заръката на Павел: [Евреи 12:12 ... Укрепете немощните ръце и отслабналите колена](#)“

13 и направете за краката си прави пътища, за да не се отклони куцото, а да се изцели.

14 Търсете мир с всички и онова освещение, без което никой няма да види Господа, ни става ясна и толкова скъпа, защото ни показва пътя – тесния път към многообразната Божия благодат.

1 Петрово 1:3 Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Иисус Христос, който според голямата Си милост ни новороди за жива надежда чрез възкресението на Иисус Христос от мъртвите, 4 за наследство нетленно и неопетнено, и което не повяхва, запазено на небесата за вас, 5 които с Божията сила сте пазени чрез вяра за спасение, готово да се открие в последното време, 6 в което вие се радвате, макар и за малко време да поскърбите сега, ако е потребно, в различни изкушения, 7 така че изпитването на вашата вяра – поскъпоценна от златото, което е преходно, но пак се изпитва чрез огън – да излезе за хвала и почест, и слава, когато се яви Иисус Христос, 8 когото любите, без да сте Го видели, в когото като вярвате, без сега да Го виждате, се радвате с неизказана и преславна радост, 9 като получавате следствието на вярата си – спасението на душите.

Монреал, 21 Март 2007